

Een meerdaagse wandeltocht over de Causses en door de Gorges van de Tarn, de Dourbie en de Jonte

Een wandeltocht door de Cevennes, een bergketen in het Centraal massief, over de hoogvlakten van les Grands Causses en door de diepe ravijnen van de Tarn, de Dourbie en de Jonte. En dat allemaal in een bijna rondwandeling van zes dag-etappes met zo'n 15-20 kilometer per dag.

Mooier krijg je het zelden!



de Tarn bij les Vignes

De GR6

We besloten de wandeltocht te beginnen in La Canourgue. Dan loop je op de eerste dag via de GR6 kalmpjes aan naar St. Georges-de-Lévéjac.

Om niet helemaal heldere reden heeft la Canourgue de bijnaam Klein Venetië gekregen. Het mooie dorpje met haar fraaie huizen uit de 18^e eeuw ligt weliswaar aan het riviertje de Urugne maar om nou van Venetië te spreken.....

Maar niet zeuren op zo'n eerste dag. De GR-route is fraai: nog niet de "echte causses" maar een lieflijk agrarisch heuvellandschap. En halverwege de etappe loop je de gemeente Massegros Causses Gorges in. Dan ben je aanbeland in de titel van dit artikel!

St. Georges de Lévéjac (250 inwoners) is niet bezaaid met gîtes of hotels dus een reservering is aanbevolen. 1,5 kilometer verderop, richting point sublime, is een camping.

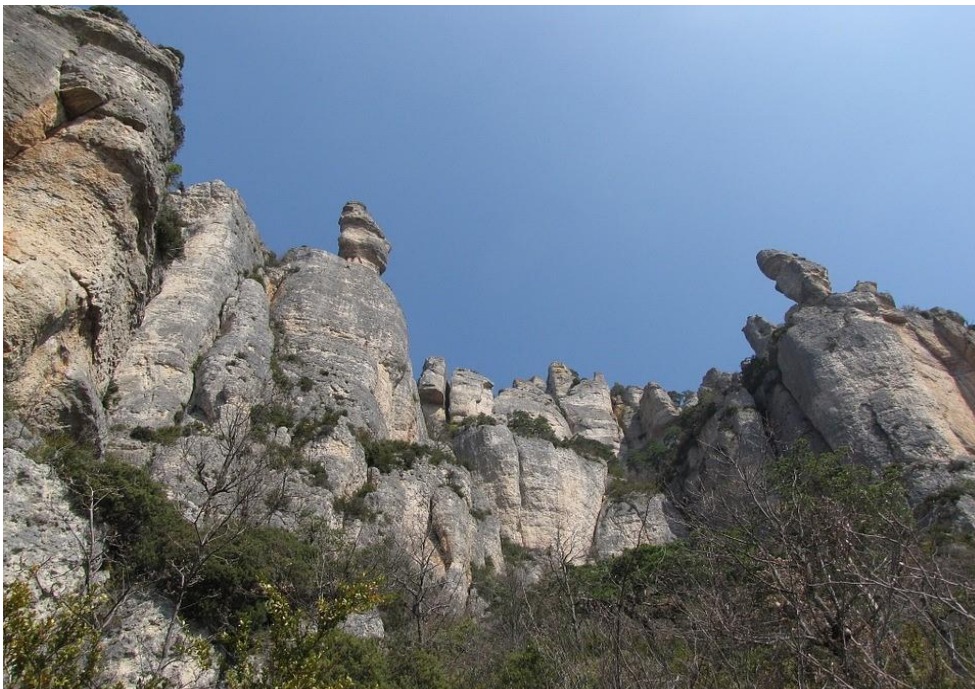
De Tarn

De volgend ochtend wandel je al snel naar het Point Sublime, mogelijk het mooiste uitzichtpunt op en over de Tarn. Op 875 meter overzie je zowel links als rechts kijkend de grandeur die is ontstaan na eeuwen van uitslijten van de kalkstenen valleitjes door het water. Achter een klein hekje kun je zowat loodrecht naar beneden kijken (als je dat wilt...). Maak niet te veel foto's. Eenmaal thuis kun je enkel constateren dat het menselijk oog oneindig veel beter is dan het technisch oog van je toestel.



Point Sublime

Om ons volgende doel, les Vignes, te bereiken kun je met een omweg bovenlangs lopen, met het nodige asfalt, of het voetpad naar la-Chapelle-St. Hilaire proberen te vinden, de gorge in. Eenmaal beneden, aan de oever van de Tarn, is het nog een uur naar les Vignes. Mooi op tijd voor een heerlijke salade niçoise op het terras van Le Parisien. Waarna een fabelachtig mooi pad naar le Rozier volgt, langs de Tarn, 12 kilometer, ook weer via de GR6. Om na de nodige klimmen via ladders vanaf de Rocher de Capluc met de twee vaasvormige rotspartijen nog eens terug te kijken waar je zoals gelopen hebt. Je bent inmiddels in le Rozier aanbeland, in de uiterste zuidwesthoek van de Causse Méjean. Hier stroomt de Jonte in de Tarn en ontmoeten de twee gelijknamige gorges elkaar. Gieren zweven hoog in de lucht. Buizerd, wouw en sperwer zijn ook niet ver weg. *Miraculeuse.*



Gorge de la Jonte

De Jonte

De rivier stroomt hier door een indrukwekkende canyon, waarvan de grotten zeer geliefd zijn bij valedieren. Maar ook de wandelaar kan hier verliefd worden: op de overweldigende natuur met haar hoog oprijzende multicolor rotspartijen. Bij de start van deze etappe zie je le Vase de Chine, een monoliet, zandsteen, gevormd door weer wind. Toen de als romantisch bedoelde omschrijving van de monoliet zijn naam kreeg hadden we blijkbaar andere gevoelens bij China dan de associaties met het huidige China.

In de dorpjes onderweg zul je nog diverse overblijfselen uit Middeleeuwse tijden tegenkomen, als ook getuigenissen uit de recentere historie.

Bij la Planque, in de buurt van het dorpje le Truel en met uitzicht op de Grotte Notre Dame kun je de rivier zonder je uit te kleden oversteken. 't Kan even zoeken zijn. La Planque heeft overigens niets te maken met een eventuele aanwezige plank over de rivier maar met "het veilige huis". Wat je ook niet kunt missen, overigens.



Causse Méjean

Causse Méjean

Om vanaf hier de rivier te verlaten en op te klimmen naar het kalksteenplateau (800m – 1200m). Een scènwisseling die haast niet extremer kan zijn! Vergezichten over een imponerend karstlandschap, droog, kaal, geel, woest, ruig.....een steppe, weids en met rotsformaties die je fantasie prikkelen maar je ook voor de gek kunnen houden. Ik hou van dit landschap! Zoals je mij ook geen groter wandelplezier kunt doen dan met het landschap van [de Bangor Trail](#) noordwest Ierland.

Ici, vous êtes seul.

Wij liepen noordwaarts verder naar la Viale en de volgende ochtend zuidwaarts naar Veyreau, aan de rand van de Causse Noir. Dat betekent dus de hele wandeldag - 16 à 18 kilometer - struinen door

deze maanlandschappen. En nog één keer de Jonte oversteken. Dus even flink dalen en weer klimmen.



de chaos - la Cité de Pierres - de Montpellier-le-Vieux

De Dourbie

In de voorlaatste etappeplaats La Roque Ste Marguerite zijn we aanbeland bij de Dourbie, de scheiding tussen de Causse Noire en de Causse du Larzac. Je ziet de gieren al van verre. Met een klassieke kasteelruïne op de achtergrond. Ook dat nog.

De Dourbie stroomt bij Millau in de Tarn. De (beroemde?) brug zie je ook al van verre.

Advies: probeer met behulp van een goede wandelkaart een route naar Millau ten noorden van de Dourbie uit te stippelen. Bijvoorbeeld langs de chaos - la Cité de Pierres - de Montpellier-le-Vieux, omschreven als een rotsstad, via La vallée de la Vis. Hier ziet u panorama's zoals panorama's bedoeld zijn.

Algemene routetips

- De topografische wandelkaarten van ING zijn prima.
- In het Parc national des Cévennes is wildkamperen - voor 1 nacht - onderworpen aan strikte regels.
- Door de bank genomen zijn de routes goed bewegwijzerd. Een kaart blijft onmisbaar.
- Vertrouw bij de voorbereidingen niet blind op de teksten van de websites van bijvoorbeeld de gîtes. Zo zijn ze open, zo zijn ze dicht.
- Neem voldoende water mee. Op de *causses* zijn afstanden af te leggen zonder enige voorziening.
- De beschreven route vergt o.a. een goede conditie en goede wandelschoenen.



Veyreau Causse Noir



Vase Chinois



Gorge de la Jonte

